

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over het „Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk (zesde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)”

(1999/C 368/07)

De Raad heeft op 17 mei 1999 besloten, overeenkomstig artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De Afdeling „Werkgelegenheid, sociale zaken, burgerschap”, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 30 september 1999 goedgekeurd. Rapporteur was de heer ETTY.

Het Comité heeft tijdens zijn 367e zitting (vergadering van 20 oktober 1999) het volgende advies uitgebracht, dat met 97 stemmen vóór en 1 stem tegen, bij 2 onthoudingen is goedgekeurd.

1. Het Comité is het in grote lijnen met de Commissie eens dat de EU-wetgeving eenvoudiger en duidelijker moet worden zonder dat aan de bescherming afbreuk wordt gedaan. Dit geldt vooral voor de soms grote wirwar van voorschriften die betrekking hebben op de veiligheid en gezondheid op de werkplek.

2. De huidige wetgeving zal door de codificatie niet ingrijpend veranderen.

3. Op 1 april 1987 besloot de Commissie dat tot codificatie van voorschriften moet worden overgegaan uiterlijk nadat deze voor de tiende maal zijn gewijzigd; dit is een minimumregel. De Richtlijn over carcinogene agentia van 1990⁽¹⁾ was nog maar één keer gewijzigd toen de Commissie op 8 april 1999 haar voorstel publiceerde. Intussen is deze Richtlijn op 29 april 1999 voor de tweede maal gewijzigd.

Met de codificatie van besluiten kan het best worden begonnen op beleidsterreinen waar de behoefte aan duidelijkheid het grootst is. De Commissie moet zien te voorkomen dat een situatie ontstaat waarin codificatievoorstellen bijna onmiddellijk worden gevolgd door een nieuw wijzigingsvoorstel.

Het Commissievoorstel houdt verband met de werkingssfeer van de Richtlijn. Aanvankelijk bood deze werkenden alleen bescherming tegen stoffen die op EU-niveau zijn geclassificeerd. Na de eerste wijziging had de Richtlijn ook betrekking op stoffen die door andere officiële instanties als kankerverwekkend worden aangemerkt.

De voorbereidingen om als onderdeel van de codificatie een tweede wijziging door te voeren, blijken vergevorderd te zijn. Het valt dan ook te verwachten dat het nieuwe voorstel binnenkort zal worden goedgekeurd.

4. Het Comité kan zich volledig vinden in het voorstel.

5. Op het beleidsterrein in kwestie is het de eerste keer dat een dergelijk voorstel onder de aandacht van het Comité wordt gebracht. Daarom wil het Comité graag meer in het algemeen zijn licht laten schijnen over de codificatie van wetgeving op het gebied van de veiligheid en gezondheid op het werk:

— lopen de te codificeren besluiten inzake bescherming van werkenden en burgers uiteen, dan dienen steeds de bepalingen die de veiligheid en gezondheid op het werk het meest ten goede komen, van toepassing te blijven (zie pt. 2);

— bevatten de besluiten in kwestie ontheffingen (bijvoorbeeld uitgesloten sectoren), dan moeten de betrokken EU-diensten en -instanties zich onmiddellijk buigen over de vraag of deze nog altijd gerechtvaardigd zijn; vervolgens dienen snel conclusies getrokken en uitgevoerd te worden;

— codificatie moet de wetgeving niet alleen duidelijker en toegankelijker voor de doorsnee EU-burger maken, maar is ook van belang voor de regeringen, parlementen en sociaal-economische belangengroeperingen in vooral de Midden- en Oost-Europese kandidaat-lidstaten. In dit verband pleit het Comité eens te meer voor nauwere samenwerking met de organisaties en instanties die zich in deze landen bezighouden met de veiligheid en gezondheid op het werk;

— codificatie is niet alleen een zaak van D.-G. V, maar in belangrijke mate ook van de juridische diensten van de Commissie. Niettemin verzoekt het Comité de Commissie nogmaals erop toe te zien dat D.-G. V over genoeg middelen en mankracht kan blijven beschikken om zijn taken naar behoren uit te voeren.

⁽¹⁾ Richtlijn 90/394/EEG, PB L 196 van 26.7.1990.

— Als de EU-wetgeving er dankzij de diverse codificaties inderdaad duidelijker en toegankelijker op wordt, zou D.-G. V na kunnen gaan of d.m.v. aanvullende besluiten

en maatregelen kan worden gezorgd voor een betere toepassing van de bestaande wetgeving.

Brussel, 20 oktober 1999.

De voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

B. RANGONI MACHIAVELLI

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over een „Voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter bevordering van de integratie van vluchtelingen”

(1999/C 368/08)

De Raad heeft op 5 juli 1999 besloten uit hoofde van artikel 262 van het EU-Verdrag het Economisch en Sociaal Comité om advies te vragen over het voornoemde voorstel.

De Afdeling „Werkgelegenheid, sociale zaken, burgerschap”, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 30 september 1999 goedgekeurd; rapporteur was mevrouw Zu Eulenburg.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 367e zitting van 20 en 21 oktober 1999 (vergadering van 20 oktober 1999) het volgende advies uitgebracht, dat met 107 stemmen vóór, en 1 stem tegen, bij 2 onthoudingen is goedgekeurd.

1. Algemene opmerkingen

Onderwerp van dit advies is een communautair actieprogramma ter bevordering van de integratie van erkende vluchtelingen of personen „die afhankelijk van de betrokken lidstaat een andere vorm van bescherming genieten op grond waarvan zij in het land kunnen blijven en bijgevolg als kandidaten kunnen worden beschouwd voor volledige assimilatie in de samenleving van de lidstaten” (zie blz. 3 van het voorstel). Op verzoek van het Europees Parlement heeft de Europese Commissie in december 1998 hiervoor een voorstel voor een besluit van de Raad ingediend.

Het Economisch en Sociaal Comité verheugt zich buitengewoon over het feit dat de Europese Commissie, op aandringen van het Europees Parlement, een „Voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter bevordering van de integratie van vluchtelingen” heeft voorgelegd. Het Comité steunt zowel de motivering als ook het voorstel zelf en beschouwt het actieprogramma als een noodzakelijk instrument om de positieve resultaten van de proefprojecten voor de toekomst niet alleen veilig te stellen maar ook voort te zetten, en daarmee op een samenhangende wijze op de uitdagingen te kunnen reageren, die de Europese Unie en de lidstaten met het oog op de integratie van vluchtelingen zijn aangegaan. Tegen deze achtergrond benadrukt het Comité hoe belangrijk het is dat het actieprogramma zo snel mogelijk na de beëindiging van de proefprojecten wordt opgezet en ervoor wordt gezorgd dat het zo snel mogelijk in werking treedt. Dat het programma een looptijd van 18 maanden heeft, is volgens het Comité absoluut noodzakelijk.

Het Comité kan dus in grote lijnen instemmen met het Commissievoorstel, en stelt daarop slechts enkele wijzigingen voor die hieronder worden uiteengezet en toegelicht.

1.1. *Het steunkader van het voorgestelde actieprogramma*

1.1.1. De integratie van vluchtelingen die in de lidstaten een onderkomen en bescherming hebben gevonden, heeft in de Europese Unie de laatste jaren een grotere betekenis gekregen. In 1997 en 1998 werd op verzoek van het Europees Parlement onder begrotingslijn B3-4113 een aantal experimentele acties gefinancierd die gericht waren op het bevorderen van de integratie van vluchtelingen. Het actieprogramma dat hier ter discussie staat, werd op basis van de ervaringen met deze proefprojecten in december 1998 door de Commissie aangenomen.

1.1.2. De Commissie heeft op 13 januari 1999 bovendien een aanvullend voorstel voor communautaire maatregelen goedgekeurd om daarmee de vrijwillige repatriëring en opvang van vluchtelingen, ontheemden en asielzoekers te ondersteunen (COM(1998) 733 def.). Dit voorstel is gebaseerd op werkzaamheden die in dezelfde periode onder de begrotingslijnen B5-803 en B7-6008 plaatsvonden.